



14

วิญญานแบบลงวัน...ไม่รู้ตัวว่าตาย

อาตมา (พระดร.มหาทวนชัย อริจิตโต) ขณะที่เป็นสามเณร ได้สำเร็จธรรมกายตั้งแต่ตอนเป็นเณร (สมัยหลวงพ่อดาวกน้ำยังมีชีวิตอยู่) หลวงพ่อเรียกให้ไปเป็นทหารเอกคือเณรน้อย เข้าไปปฏิบัติในโรงงาน เขามีศัพท์เรียกว่า “โรงงาน” คือผู้ที่ได้ธรรมกายขั้นสูงแล้ว จะต้องได้ระดมพลกันมาเพื่อที่จะทำงานต่อสู้กับฝ่ายอธรรม

ผู้เข้าถึงธรรมกายแล้ว สามารถเดินธรรมได้ สามารถที่จะถอดกายได้ ไร้อะไรประหลาดที่สุดคือให้ถอดกาย การถอดกาย คือการถอดจิต...ไปดูสิ่งต่างๆ ไปพบเห็นในแดนที่ไม่เคยไป ไปพบบุคคลที่ไม่เคยรู้จัก อันนี้เป็นอำนาจ แล้วก็ปฎิหาริย์ของวิชาธรรมกาย



อยู่มาครั้งหนึ่งท่านเจ้าอาวาส นี่ก็ลืมหืมแล้ว องค์ผอมๆ นั้นแหละ ซึ่งเป็นรองของหลวงพ่อดำ (ในขณะนั้น) อยู่กันมาก็สนิทสนม แต่พอมาสิบสี่สิบห้าปี มันก็ลืมหืมไปหมด

เสร็จแล้วท่านทดลองอาตมา ขณะนั้นเป็นเนรธรรมกาย...ท่านจับเรามา นั่งให้ถอดกายไปดู ตอนนั้นมีแมลงวันตัวหนึ่ง อีท่าไหนก็ไม่รู้ มาตาย ต่อหน้าท่าน

“เออ...เนรเข้าสมาธิ ตามดูวิญญานของสัตว์ตัวนี้ไปไหน”

เราก็เข้าสมาธิติดตามดูก็ติดตามไปวิญญานเขาอยู่ที่ไหน ไปที่ไหน เราก็เข้าสมาธิไปดูนะ ก็ตอบคำถามท่าน

ท่านถามว่า “เห็นอะไรบ้างลูก”

เราก็ “เห็นแล้ว ตอนนี้อยู่ที่นี้ ยังเจ็บปวด แล้วก็เขายังไม่รู้ว่าจะตาย”

การตายนี้มันมีสภาพที่ตัวเองไม่รู้แน่ บางคนตายไปแล้ว ทำงานศพแล้ว แต่ตัวยังไม่รู้ว่าตาย แต่เขาจะสามารถมาย้อนดูตัวเอง เอ๊ะ มันฉันนี่ ใ้รูปที่ตั้งอยู่ที่งานศพนี่ตัวฉัน แล้วทำไมตัวฉันถึงมาอยู่ในสิ่งมีชีวิตอยู่ตรงนี้ ในกายใหม่ ภพใหม่ บางคนที่ไม่เข้าใจธรรมะ เขาจะประหลาดใจตัวเอง ว่าเอ๊ะ นี่มันอะไร มันศพใคร เอ๊ะนี่มันตัวเรานี่นา เราตายแล้วนี่นา มันจะเกิดสิ่งที่ประหลาดแบบนี้

พระ ดร.มหาทวนชัย อธิจิตโต